

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 2004 — 2890

[C — 2004/36217]

14 MEI 2004. — Besluit van de Vlaamse regering betreffende de exploitatie en de tarieven van de VVM

De Vlaamse regering,

Gelet op het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij, inzonderheid op artikel 3, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 8 december 2000 en 6 juli 2001, op artikel 24, gewijzigd bij het decreet van 18 mei 1999 en op artikel 25, 2° en 26;

Gelet op het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen, inzonderheid op de artikelen 6, §§ 5 en 6, en 16, gewijzigd bij het decreet van 13 februari 2004, op de artikelen 15 en 18, en op de artikelen 18bis, 18ter en 66bis, ingevoegd bij het decreet van 13 februari 2004;

Gelet op het besluit van de Regent van 20 september 1947 houdende algemeen reglement betreffende het geregeld vervoer, het geregeld tijdelijke vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer en het ongeregeld vervoer, gewijzigd bij de wet van 21 maart 1991 en de koninklijke besluiten van 25 maart 1986, 22 september 1988, 21 februari 1991, 20 juli 2000, 20 juni 2002 en 10 december 2003;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 september 1976 houdende reglement op de politie van personenvervoer per tram, premetro, metro, autobus en autocar, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 12 juni 1984, 12 juli 1984, 20 september 1985, 16 oktober 1986, 21 februari 1991, 18 september 1991 en 17 mei 2002;

Gelet op het koninklijk besluit van 31 december 1983 houdende vaststelling van de formules en van de modaliteiten voor de jaarlijkse aanpassing van de tarieven voor het vervoer van reizigers toegepast door de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 maart 1987;

Gelet op de bijzondere voorwaarden goedgekeurd bij ministerieel besluit van 25 september 1947 betreffende de openbare autobusdiensten, de tijdelijke autobusdiensten, de bijzondere autobusdiensten en de autocardiensdiensten;

Gelet op het ministerieel besluit van 4 maart 1987 tot uitstel in 1987 van de aanpassing van de tarieven voor het vervoer van reizigers toegepast door de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer;

Gelet op het ministerieel besluit van 23 december 1988 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen en van de Maatschappijen voor Intercommunaal Vervoer, gewijzigd bij ministerieel besluit van 10 december 1990;

Gelet op het ministerieel besluit van 14 december 1990 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Vlaamse Gewest;

Gelet op het ministerieel besluit van 14 februari 2000 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Vlaams Gewest en houdende vaststelling van de tussenkomsten van derden in de kosten van het openbaar vervoer van de gebruikers;

Gelet op het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de Begroting, gegeven op 4 maart 2004;

Gelet op het advies van de Raad van State nr. 36.764/3, gegeven op 30 maart 2004, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op voordracht van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie;

Na beraadslaging,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — *Definities*

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

1° minister : de Vlaamse minister, bevoegd voor het Vervoer;

2° decreet : het decreet van 20 april 2001 betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen, gewijzigd bij de decreten van 13 februari 2004;

3° besluit basismobiliteit : het besluit van de Vlaamse regering van 29 november 2002 betreffende de Basismobiliteit in het Vlaamse Gewest;

4° VVM : de Vlaamse Vervoermaatschappij « De Lijn »;

5° administratie : de afdeling Personenvervoer en Luchthavens van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Wegen en Verkeer;

6° halte : stopplaats van geregeld vervoer, aangeduid met een haltebord, waar reizigers mogen worden opgenomen of mogen worden afgezet;

7° hoofdhalte : één halte of verschillende haltes met dezelfde naam die één geheel vormen, aangeduid met het opschrift hoofdhalte;

8° bedieningstijd : de periodes van de dag, uitgedrukt in uren, waarbinnen het geregeld vervoer wordt aangeboden;

9° vraagafhankelijk geregeld vervoer : geregeld vervoer binnen een bepaald bedieningsgebied, waarbij de theoretisch vastgestelde ritten enkel na boeking effectief worden uitgevoerd;

10° lijn van geregeld vervoer : de combinatie voor de bediening van haltes in het geregeld vervoer, aangeduid met een uniek lijnummer;

11° voertuig van de VVM : elk publiek toegankelijk voertuig dat wordt ingezet voor het geregeld vervoer dat door de VVM wordt georganiseerd;

12° voertuiggebonden exploitatie : exploitatie met voertuigen die autonoom op de weginfrastructuur rijden zonder specifieke geleiding en die worden ingezet in het geregeld vervoer dat door de VVM wordt georganiseerd;

13° infrastructuurgebonden exploitatie : exploitatie met voertuigen die bij het voortbewegen door specifieke infrastructuur worden geleid en die worden ingezet in het geregeld vervoer dat door de VVM wordt georganiseerd;

14° openbaarvervoerauto : het voertuig voor ten hoogste negen personen, de bestuurder inbegrepen, dat in opdracht van de VVM wordt ingezet in het geregeld vervoer;

15° vervoersgebied : de verzameling van gemeenten en/of delen van gemeenten, bedoeld in artikel 9 van het decreet;

16° openbare overweg : de overweg, bedoeld in artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 2 augustus 1977 betreffende de veiligheidsinrichtingen en de signalisatie van overwegen en betreffende het verkeer op spoorwegen en aanhorigheden.

HOOFDSTUK II. — *Toepassingsgebied*

Art. 2. Dit besluit is van toepassing op het geregeld vervoer dat door de VVM wordt georganiseerd, met uitzondering van artikelen 13 tot en met 27, voor wat het gewestgrensoverschrijdende geregeld vervoer betreft.

HOOFDSTUK III. — *Exploitatie*

Afdeling I. — Algemene verplichtingen

Art. 3. Als de VVM de uitvoering van diensten van geregeld vervoer via een overheidsopdracht gunt aan een privé-exploitant, past ze het bestek aan overeenkomstig de bepalingen van dit besluit.

De VVM mag de uitvoering van diensten van geregeld vervoer enkel toewijzen aan derden die gelijkwaardige arbeidsvoorwaarden als die van de VVM naleven.

De totale voertuiggebonden exploitatie die door de VVM aan derden wordt toevertrouwd, zal tegen 31 december 2009 vijftig percent bereiken van de verrichte autobuskilometers in het door de VVM georganiseerde geregeld en bijzonder geregeld vervoer.

Art. 4. De VVM voert het gewestgrensoverschrijdend geregeld vervoer uit overeenkomstig de bepalingen van de samenwerkingsakkoorden, bedoeld in artikel 16, derde lid, van het decreet.

Art. 5. Bij de organisatie van het niet-grensoverschrijdend bezoldigd geregeld vervoer in het Vlaamse Gewest, is de VVM belast met de vaststelling van de lijnvoering en de dienstregeling van elke geregelde vervoerdienst.

Art. 6. Voor de permanente invoering of de permanente opheffing van lijnen of gedeeltes van lijnen van geregeld vervoer overlegt de VVM met de administratie en de betrokken gemeenten van het Vlaamse Gewest.

Voor de permanente wijzigingen van de reisweg, de bedieningsfrequentie of de bedieningstijden brengt de VVM minstens de administratie en de betrokken gemeenten van het Vlaamse Gewest op de hoogte.

Voor de permanente wijzigingen die leiden tot meeruitgaven moet de VVM ook de budgettaire weerslag aan de administratie melden.

Art. 7. Bij het uitvoeren van haar opdracht het geregeld vervoer te organiseren, zet de VVM, behoudens in geval van overmacht, het vereiste aantal voertuigen in. Die voertuigen beschikken over voldoende capaciteit zodat in normale omstandigheden alle reizigers kunnen worden opgenomen.

Art. 8. Aan de hoofdhalttes waar de geregelde vervoerdiensten van de VVM en van één of meer andere maatschappijen samenkomen, moet de coördinatie tussen de aangeboden diensten van de verschillende vervoermaatschappijen door een schriftelijk akkoord worden verzekerd.

De VVM maakt afspraken met de andere vervoermaatschappijen over de onderlinge aansluiting tussen de geregelde vervoerdiensten aan de belangrijkste haltes buiten het Vlaamse Gewest die door de VVM worden bediend.

Art. 9. Met uitzondering van het vraagafhankelijk geregeld vervoer, heeft elke lijn van geregeld vervoer een unieke reisweg.

Het lijnnummer waaraan de reiziger de bediende lijn herkent, bestaat uit maximaal drie cijfers.

De langeafstandsverbindingen die een beperkt aantal haltes bedienen, zijn herkenbaar door toepassing van een uniform aanduidingssysteem in het Vlaamse Gewest.

Art. 10. De VVM bepaalt het dienstverslag en het ritorder op basis van een uniform model voor het Vlaamse Gewest.

Art. 11. De VVM brengt door middel van een ongevalverslag, waarvan het model uniform is voor het Vlaamse Gewest, minstens de minister en de administratie onmiddellijk op de hoogte van :

- 1° de zware verkeersongevallen, in het bijzonder van die met lichamelijke letsels of met dodelijke afloop;
- 2° de ongevallen die een vertraging van meer dan twee uur op de dienstregeling veroorzaken.

Art. 12. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 mei 1990 tot het verbieden van het roken in bepaalde openbare plaatsen, geldt er een algemeen rookverbod in alle voertuigen en alle overdekte ruimtes van de stations van de VVM, evenals in de schuilhuisjes.

Afdeling II. — Aanleg en onderhoud van infrastructuur

Art. 13. De aanleg en het onderhoud van de spoorbedding, de sporen, de spoortoestellen, de luchtleidingen en alle andere vaste installaties ten behoeve van de infrastructuurgebonden exploitatie van geregeld vervoer, komen ten laste van de VVM, tenzij de VVM hierover met de wegbeheerder andere afspraken maakt.

Als het spoor gelegen is in bestrating van de openbare weg, is de VVM belast met de aanleg en het onderhoud van het gedeelte van de bestrating dat binnen de sporen van dezelfde rijrichting ligt en binnen een afstand van 60 cm aan de buitenzijde van elk spoor.

Art. 14. Onverminderd artikel 62ter van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, kan er, in samenwerking met de wegbeheerder, een eigen signalisatie worden aangebracht om de exploitatie van de VVM te verzekeren.

Art. 15. Als een lijnvak op een enkel spoor in twee richtingen wordt bereden, mogen de voertuigen er alleen op rijden als het verkeer er geregeld wordt door een systeem met een loodsstok of door een gecentraliseerde controle met bevestiging van de toelatingen tot het verkeer of door een lichtsein dat het verkeer toelaat.

Dat sein wordt zo geplaatst dat het minstens op 50 m zichtbaar is. In elk geval omvat het een signaal dat de toegang tot het besproken vak verbiedt als een voertuig uit de tegenovergestelde richting aankomt.

In geval van rechte vakken, waarvan de lengte niet meer dan 100 m bedraagt, is de VVM niet verplicht die signalen aan te brengen, op voorwaarde dat er een uitstekende zichtbaarheid is over de hele lengte.

Art. 16. Het is verboden over de sporen die buiten de bestrating zijn aangelegd, oversteekplaatsen aan te leggen naar aangrenzende onroerende goederen, tenzij dit in geen enkel opzicht het verkeer van de spoorvoertuigen hindert en op voorwaarde dat de VVM hiervoor een vergunning heeft afgeleverd.

Art. 17. De VVM is belast met de plaatsing en het onderhoud van de verkeerslichten, verkeersborden en inrichtingen waarmee de openbare overweg moet zijn uitgerust, overeenkomstig de wettelijke bepalingen terzake.

Om een maximale doorstroming van het geregeld vervoer door middel van verkeerslichtenbeïnvloeding mogelijk te maken, plaatst en onderhoudt de wegbeheerder voor het kruisend verkeer ter hoogte van elke openbare overweg langs de spoorlijnen van de VVM driekleurige verkeerslichten.

Art. 18. De beheerder van de gewestwegen realiseert jaarlijks projecten ter verbetering van de doorstroming van de voertuigen van de VVM op basis van de prioriteitenlijst, bedoeld in artikel 18ter, tweede lid, van het decreet.

De beheerders van de gemeentewegen op het grondgebied van de grootstedelijke en de stedelijke gebieden realiseren jaarlijks projecten ter verbetering van de doorstroming van de voertuigen van de VVM op basis van de prioriteitenlijsten, bedoeld in artikel 18ter, derde lid, van het decreet.

Art. 19. Minstens op de kruispunten die zijn uitgerust met driekleurige verkeerslichten en waar de voertuigen van de VVM in een van de richtingen een Bedieningsfrequentie van één voertuig per uur of meer hebben, plaatst en onderhoudt de wegbeheerder een verkeerslichtenbeïnvloeding die de voertuigen van het geregeld vervoer met zo weinig mogelijk oponthoud het kruispunt in kwestie laat oversteken.

Op de plaatsen waar de voertuigen van de VVM met terugkerende regelmaat worden vertraagd ten gevolge van de hoeveelheid verkeer en waar de fysieke omstandigheden dat toelaten, wordt er bij elke aanleg of herinrichting van een kruispunt of een wegvak specifieke infrastructuur voor het geregeld vervoer aangelegd, die de voorrang van de voertuigen van het geregeld vervoer op de andere voertuigen verzekert.

Afdeling III. — Reizigersinfrastructuur

Onderafdeling I. — Haltes zonder schuilhuisje

Art. 20. § 1. De haltes van de VVM worden op een verkeersveilige plaats ingeplant.

Bij de heraanleg van een wegvak of een kruispunt moeten in de omgeving van elke halte door een aangepaste inrichting van de weg verschillende verkeersveilige looproutes naar de halte mogelijk worden gemaakt. Die looproutes zijn zo kort mogelijk en zijn vrij van obstakels.

Als er een halte wordt heringericht met een perron of als er een nieuwe halte met een perron wordt aangelegd, wordt dat perron toegankelijk gemaakt door middel van één of meer toegangshellingen of door middel van een lift.

§ 2. De minister kan nadere regels vastleggen met betrekking tot de inplanting en de aanleg van de haltes.

Art. 21. Op de halteborden wordt de haltenaam in letters van ten minste 4 cm hoog weergegeven.

Onderafdeling II. — Haltes met schuilhuisje

Art. 22. Artikelen 20 en 21 zijn eveneens van toepassing op de haltes met schuilhuisje.

Art. 23. Er wordt minstens in de woonzones en langs primaire en secundaire wegen aan elke halte een schuilhuisje opgericht, tenzij dat wegens andere reglementeringen of fysieke omstandigheden onmogelijk is, of als het aantal opstappende reizigers aan de halte verwaarloosbaar klein is.

Art. 24. § 1. Het schuilhuisje biedt aan de reizigers voldoende wachtcomfort, veiligheid en bescherming tegen weersinvloeden. In het schuilhuisje wordt een zitbank geplaatst en er wordt voldoende ruimte voor reizigersinformatie vrijgemaakt. Naast het schuilhuisje wordt een vuilnisbak geplaatst.

Elk schuilhuisje is voldoende verlicht tijdens de bedieningstijden tussen zonsopgang en zonsondergang. De verlichting wordt in het schuilhuisje ingebouwd en wordt zo geplaatst dat de reizigersinformatie maximaal wordt verlicht.

§ 2. De wachtende reizigers moeten vanuit het schuilhuisje een volledig zicht hebben op de aankomende voertuigen van geregeld vervoer.

Er mag reclame op het schuilhuisje worden aangebracht voorzover de reizigersinformatie leesbaar blijft en het zicht op de aankomende voertuigen van geregeld vervoer niet wordt verminderd.

Art. 25. Op elk schuilhuisje wordt de naam van de halte in letters van ten minste 7 cm hoog vermeld op een voor de reizigers goed zichtbare plaats.

Art. 26. De gemeente vraagt de nodige vergunningen of toelatingen aan de domeinbeheerder voor het plaatsen van de schuilhuisjes, inclusief de extra voorzieningen.

Art. 27. § 1. De gemeente kan via een overheidsopdracht de oprichting en het onderhoud van de schuilhuisjes, inclusief de extra voorzieningen, toevertrouwen aan derden.

De gemeente meldt de VVM binnen veertien dagen na de toewijzing de naam en het adres van de firma of de instantie waaraan ze de opdracht heeft toegewezen.

§ 2. Als de gemeente de oprichting en het onderhoud van schuilhuisjes, inclusief de extra voorzieningen, niet toevertrouwt aan derden, plaatst ze schuilhuisjes waarvan het model vooraf bepaald of goedgekeurd wordt door de VVM.

Voor de schuilmuisjes van een standaardtype van de VVM, worden de kosten voor de oprichting en de eventuele herstellingen voor één vierde door de gemeente en voor drie vierde door de VVM gedragen. Voor schuilmuisjes van een ander type dan de standaardtypes van de VVM, worden de kosten voor de oprichting en de eventuele herstellingen door de VVM gesubsidieerd naar rata van de subsidie voor schuilmuisjes van het grootste standaardtype van de VVM.

De kosten voor de extra voorzieningen worden voor één vierde door de gemeente en voor drie vierde door de VVM gedragen als de standaardtypes van de VVM worden genomen. Voor andere types dan de standaardtypes van de VVM, wordt de subsidie van de VVM aan de gemeente beperkt tot de subsidie voor het vergelijkbare standaardtype.

De kosten voor het reinigen van de schuilmuisjes zijn ten laste van de gemeente.

De VVM sluit met de betrokken gemeente een overeenkomst af voor een periode van ten hoogste tien jaar.

Op deze schuilmuisjes mag er geen reclame voor derden worden aangebracht.

Afdeling IV. — Informatieverlening

Onderafdeling I. — Dienstregelingen en netplannen

Art. 28. De raad van bestuur van de VVM legt uniforme dienstregelingperiodes vast voor het Vlaamse Gewest en de voorwaarden waaronder een exploitatie-entiteit van die periodes kan afwijken.

Art. 29. De VVM afficheert de tabel met de dienstregeling aan de haltes. De tabel moet in alle omstandigheden leesbaar zijn. De letterhoogte is ten minste 0,4 cm.

Behalve in het geval van vraagafhankelijk geregeld vervoer, vermeldt de tabel met de dienstregeling aan de halte :

1° de doortochttijden van de voertuigen aan de halte in kwestie;

2° de gemiddelde rittijd tot de hoofdhalt op de reisweg, op een lijnschema.

Als er geen doortochttabel wordt gebruikt, worden de doortochttijden aan de halte in kwestie in de tabel met de dienstregeling gemarkeerd.

Art. 30. Aan een halte met schuilmuisje wordt door de VVM in het schuilmuisje minstens één van de netplannen, bedoeld in artikel 12, § 5 tot en met § 7, van het besluit basismobiliteit geafficheerd :

1° netplan van het vervoersgebied;

2° netplan van het stedelijk gebied of het grootstedelijk gebied;

3° netplan van het bedieningsgebied van vraagafhankelijk geregeld vervoer.

Waar mogelijk wordt de tabel met de dienstregeling van de lijnen in kwestie door de VVM geafficheerd in het schuilmuisje.

Art. 31. De reiziger moet het dienstregelingboekje en het netplan van het vervoersgebied in kwestie kunnen raadplegen op het voertuig.

Onderafdeling II. — Informatie aan de hoofdhalt

Art. 32. In de stedelijke gebieden plaatst de VVM een elektronisch aankondigingsbord aan de belangrijkste hoofdhalt.

De elektronische aankondigingsborden aan de belangrijkste hoofdhalt in de grootstedelijke gebieden en de stedelijke gebieden geven minstens het theoretische vertrek uur, het perron en de eventuele vertraging aan.

Art. 33. In de grootstedelijke gebieden is elk verkoop- en informatiepunt van de VVM aan een hoofdhalt elke dag open gedurende minimaal vier uur per dag.

In de stedelijke gebieden is het verkoop- en informatiepunt van de VVM aan de belangrijkste hoofdhalt tijdens de week gedurende minimaal vier uur per dag geopend, alsook gedurende minimaal vier uur van zaterdag tot zondag. Op feestdagen geldt dezelfde regeling als op zondagen.

Als er in de kleinstedelijke gebieden, de randstedelijke gebieden of in de buitengebieden een permanent bediend verkoop- en informatiepunt van de VVM wordt gevestigd, wordt dat aan een hoofdhalt van de gemeente in kwestie opgericht.

In elk permanent bediend verkoop- en informatiepunt van de VVM wordt de dienstregeling van alle vervoersgebieden en alle netplannen, bedoeld in artikel 12, § 5 tot en met § 7, van het besluit basismobiliteit, al dan niet digitaal, ter beschikking gesteld.

Afdeling V. — Reserveringscentrale voor vraagafhankelijk geregeld vervoer

Art. 34. De reserveringscentrale voor vraagafhankelijk geregeld vervoer van de VVM is elke dag telefonisch bereikbaar, minimaal tussen acht uur en eenentwintig uur op zaterdagen, zondagen en wettelijke feestdagen en tussen zes uur en negentien uur op andere dagen.

Art. 35. De reiziger kan tijdens de openingsuren van de reserveringscentrale tot twee uur voor het vertrek een rit van vraagafhankelijk geregeld vervoer aanvragen. Latere aanvragen worden aanvaard voorzover de exploitatie dat toelaat.

De reiziger kan minstens een maand vooraf ritten boeken.

Art. 36. De reserveringscentrale kan de aanvragen weigeren van de personen die herhaaldelijk een rit aanvragen, maar de afgesproken tijd en plaats niet naleven. De VVM stelt hierover een reglement op.

Afdeling VI. — Voertuigen van de VVM

Onderafdeling I. — Algemene bepalingen

Art. 37. De bestekken van de VVM voor de aankoop van voertuigen worden steeds aangepast aan de nieuwste ontwikkelingen in verband met :

- verkeersveiligheid;
- milieuvriendelijkheid;
- comfort voor de reizigers.

Art. 38. Elk voertuig van de VVM, met uitzondering van de openbaarvervoerauto's, draagt aan de buitenzijde, vooraan en achteraan een herkenningsnummer. Dat wordt eveneens aangebracht aan de binnenzijde van de voertuigen, maar alleen vooraan. De hoogte van de letters en de cijfers bedraagt minstens :

1° aan de buitenzijde : 7 cm;

2° aan de binnenzijde : 3 cm.

Elk voertuig van de VVM draagt aan de buitenzijde herkenningstekens van de VVM. De VVM bepaalt per type voertuig, de vorm en de afmetingen van die herkenningstekens.

Om de reizigers een uitstekend zicht te bieden, is het verboden om reclame of berichten op ruiten van de voertuigen van de VVM aan te brengen.

Art. 39. Op de voertuigen die worden ingezet in het vraagafhankelijk geregeld vervoer wordt aan de buitenzijde of op de lijnfilm het bedieningsgebied van het vraagafhankelijk geregeld vervoer in kwestie kenbaar gemaakt voor de reizigers. Voor openbaarvervoerauto's is een van buitenaf zichtbare aanduiding achter de voorruit voldoende.

Art. 40. Dit artikel is van toepassing op de voertuigen van de VVM die langer zijn dan 8 m.

De aanduiding van het lijnnummer, bedoeld in artikel 14, § 1, eerste lid, van het besluit basismobiliteit, heeft vooraan en achteraan een letterhoogte van ten minste 15 cm en aan de zijkant een letterhoogte van ten minste 10 cm.

De aanduiding van de bestemming en de eventuele punten van de gevolgde reisweg, bedoeld in artikel 14, § 1, tweede lid, van het besluit basismobiliteit, heeft vooraan en achteraan een letterhoogte van ten minste 5 cm en aan de zijkant een letterhoogte van ten minste 4 cm.

Als dat nodig is, worden de aanduidingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, verlicht.

Als de voertuigen die bestemd zijn voor het geregeld vervoer een rit uitvoeren die niet toegankelijk is voor reizigers, wordt de vermelding « GEEN DIENST » of « RIJSCHOOL » in plaats van de aanduiding van de bestemming gebruikt.

Art. 41. Met uitzondering van de voertuigen voor vraagafhankelijk geregeld vervoer en openbaarvervoerauto's, zijn in de voertuigen toestellen geïnstalleerd die de reizigers toelaten de haltes aan te vragen. De bestekken voor de aankoop van voertuigen bevatten de verplichting dat die toestellen gelijkmatig gespreid zijn over het voertuig, gemakkelijk bereikbaar zijn en lager zijn aangebracht dan 1,60 m boven de vloer van het voertuig.

De voertuigen zijn bovendien uitgerust met een voor de reizigers goed zichtbaar en gemakkelijk te bereiken noodsein.

Art. 42. In de as van het voertuig, op 1 m boven de vloer, bedraagt de verlichtingssterkte meer dan 100 lux. Die verlichtingssterkte is lager in de nabijheid van de plaats van de bestuurder om zijn zicht niet te hinderen.

Art. 43. De bestekken voor de aankoop van voertuigen bevatten de verplichting om de voertuigen, met uitzondering van die, bedoeld in artikel 45, uit te rusten met een lage vloer als bedoeld in Richtlijn 2001/85/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001 betreffende speciale voorschriften voor voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet meegerekend, en tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad en van Richtlijn 97/27/EG, om het in- en uitstappen te vergemakkelijken.

Art. 44. De plaatsen, die voor mindervaliden zijn bestemd, worden in de voertuigen als dusdanig kenbaar gemaakt.

Art. 45. Op de voertuigen die ingezet worden op langeafstandsverbindingen van geregeld vervoer die een beperkt aantal haltes bedienen, is het aantal zitplaatsen groter dan het aantal staanplaatsen.

Onderafdeling II. — Voertuigen voor voertuiggebonden exploitatie

Art. 46. Er worden geen voertuigen ouder dan achttien jaar ingezet in de voertuiggebonden exploitatie.

Art. 47. § 1. De deeltjesuitstoot van de voertuigen die langer dan 8 m zijn en die uitgerust zijn met een dieselmotor van het type EURO-II, blijft minstens beperkt tot de waarden van de EURO IV-norm.

De minister kan extra bepalingen opleggen met betrekking tot de waarden waaronder de deeltjesuitstoot en de uitstoot van stikstofoxiden moeten blijven.

§ 2. De uitstoot van de openbaarvervoerauto's die uitgerust zijn met een diesel- of benzinemotor, blijft minstens beperkt tot de waarden van de EURO III-norm.

§ 3. De VVM bepaalt de normen voor het brandstofverbruik en neemt die op in de bestekken voor de aankoop van voertuigen.

Onderafdeling III. — Voertuigen voor infrastructuurgebonden exploitatie

Art. 48. De voertuigen die worden ingezet in infrastructuurgebonden exploitatie, zijn maximaal zesendertig jaar oud, te rekenen vanaf de datum van de eerste ingebruikname op het ogenblik dat ze buiten dienst worden gesteld of aan een grondige vernieuwing worden onderworpen. Na een grondige vernieuwing kunnen de voertuigen nog worden gebruikt tot ze maximaal vijftig jaar oud zijn.

Art. 49. Elk voertuig wordt uitgerust met een geluidsinrichting. De geluidssignalen zijn zo kort mogelijk, met een geluidsstrekte van minstens 85 dBA, gemeten op een afstand van 5 m van de voorzijde van het voertuig. De geluidssignalen zijn hoorbaar tot op minstens 50 m. Bij een snelheid hoger dan 50 km/u. moeten de geluidssignalen hoorbaar zijn tot op minstens 100 m.

Art. 50. Het aantal zitplaatsen en staanplaatsen is in goed leesbare cijfers aan de buitenzijde van het voertuig vermeld. Het aantal staanplaatsen wordt berekend op basis van zeven personen per m².

Art. 51. Een veiligheidssysteem verhindert het vertrek van het voertuig als de deuren niet gesloten zijn.

In geval van nood moeten de deuren door de reizigers kunnen worden ontgrendeld als het voertuig stilstaat.

Art. 52. Als de normale verlichting in het voertuig uitvalt, zorgt een noodverlichting voor de veilige verplaatsing van de reizigers.

Art. 53. De deuren die bestemd zijn voor het comfortabel in- en uitstappen met een kinderwagen of rolstoel, worden aangeduid met een specifiek symbool.

Onderafdeling IV. — Openbaarvervoerauto's

Art. 54. De VVM mag voor het inzetten van openbaarvervoerauto's alleen overeenkomsten sluiten met exploitanten die beschikken over een vergunning als bedoeld in artikel 25 of 41 van het decreet.

Art. 55. Aan de buitenzijde van openbaarvervoerauto's wordt door middel van herkenningstekens van de VVM het geregeld karakter van de bediening aan de reizigers kenbaar gemaakt. De herkenningstekens zijn duidelijk zichtbaar voor de wachtende reizigers.

De raad van bestuur van de VVM bepaalt de eisen van de herkenningstekens voor openbaarvervoerauto's.

Afdeling VII. — Verplichtingen voor het personeel

Art. 56. De personeelsleden zijn betrouwbaar en beschikken over voldoende vakbekwaamheid voor de uitvoering van hun functie.

Art. 57. Het personeel dat in contact komt met het publiek draagt minstens een herkenningsteken van de VVM. De raad van bestuur van de VVM bepaalt de herkenningstekens.

Art. 58. Het personeel waakt erover dat de reizigers, en het publiek in het algemeen, de bepalingen van artikelen 64 tot en met 69 naleven.

Art. 59. De bestuurder van een voertuig van de VVM mag, behoudens in geval van overmacht, enkel reizigers laten in- of uitstappen aan de haltes van geregeld vervoer.

Art. 60. De bestuurder van een voertuig van de VVM weigert reizigers als het voertuig volzet is.

De bestuurder van een voertuig vraagt aan de reizigers om zo plaats te nemen in het voertuig dat er een maximale bezetting van het voertuig mogelijk is.

Art. 61. De bestuurder van een voertuig van de VVM kan reizigers weigeren die de openbare orde verstoren.

De bestuurder kan dieren weigeren als die klaarblijkelijk een gevaar kunnen opleveren voor de andere reizigers, hen kunnen bevuilen, hinderen of ongemak bezorgen.

Dieren, die zonder hinder op de schoot kunnen worden gehouden, en geleidehonden voor blinden of honden die een politiemann vergezellen, zijn toegelaten. Nochtans worden ook honden die niet op de schoot kunnen worden gehouden toegelaten op voorwaarde dat ze aan de leiband gehouden worden en bovendien een muilband dragen, als ze een gevaar voor de reizigers zouden kunnen opleveren.

De bestuurder kan pakjes weigeren die, wegens hun omvang, aard of reuk, de andere reizigers kunnen kwetsen, bevuilen, hinderen of ongemak bezorgen.

Art. 62. De bestuurder moet aan elke halte stoppen die door de lijn in kwestie wordt bediend en waar zich een reiziger bevindt, tenzij de reiziger te kennen geeft dat hij niet wil meerijden.

Art. 63. De minister kan de verplichtingen voor de bestuurders van de voertuigen van de VVM nader omschrijven.

Afdeling VIII. — Verplichtingen voor reizigers en derden

Art. 64. § 1. Zodra de reiziger in het voertuig plaatsneemt, moet hij in het bezit zijn van een van de vervoerbewijzen, bedoeld in artikel 72, dat geldig is of geldig is gemaakt vóór de rit, of van een vervoerbewijs of bewijsstuk dat hem recht geeft op gratis vervoer als bedoeld in artikel 75. Het vervoerbewijs moet geldig zijn voor de volledige rit die hij ermee aflegt.

De reiziger moet dit vervoerbewijs of bewijsstuk tijdens de reis steeds tonen aan de personen die met de controle zijn belast.

De reiziger die een tariefvermindering geniet en daartoe over een verminderingskaart moet beschikken overeenkomstig artikel 76, moet die verminderingskaart steeds tonen aan de personen die met de controle zijn belast.

De reiziger moet steeds zijn identiteit kunnen bewijzen.

§ 2. De reiziger wordt aangeraden de vereiste som voor zijn vervoerbewijs met gepast geld te betalen. De minister bepaalt vanaf welk bedrag de bestuurder biljetten mag weigeren als het onmogelijk is om erop terug te geven.

Art. 65. De reiziger zonder geld die dit meldt aan de bestuurder bij het opstappen op het voertuig, mag in het voertuig plaatsnemen en de rit in kwestie vervolledigen. Deze reiziger moet het voor deze rit verschuldigde bedrag en de administratiekosten betalen aan de VVM binnen een termijn van veertien dagen.

Art. 66. Het is niet toegestaan :

1° met de bestuurder te spreken tijdens de rit, tenzij in geval van nood of om noodzakelijke inlichtingen in verband met de reis te verkrijgen;

2° de deuren te openen tijdens de rit, de deuren te blokkeren of er tegen te leunen;

3° met opzet het zicht van de bestuurder te belemmeren;

4° met opzet de vrije doorgang in het voertuig te belemmeren;

5° de vensters en verluchttingsopeningen van het voertuig te openen of open te houden als een andere reiziger er bezwaar tegen maakt;

6° misbruik te maken van het noodsein;

7° gebruik te maken van een vervalst vervoerbewijs, van een vervalst bewijsstuk voordat recht geeft op gratis vervoer of een tariefvermindering, of van een vervalste verminderingskaart;

8° gebruik te maken van een gepersonaliseerd vervoerbewijs, van een bewijsstuk dat recht geeft op gratis vervoer of een tariefvermindering, of van een verminderingskaart, telkens op naam van een andere persoon;

9° met opzet de infrastructuur, de installaties of de apparatuur van de VVM te beschadigen of te bevuilen, te ontregelen of er oneigenlijk gebruik van te maken;

10° met opzet de voertuigen van de VVM te hinderen, te doen vertragen, te beschadigen of te bevuilen;

11° op de sporen, aan de haltes, in de voertuigen, in de schuilhuisjes of in de openbare ruimtes van de VVM om het even welk voorwerp te werpen of achter te laten;

12° op de voertuigen, aan de haltes of in de openbare ruimtes van de VVM de openbare orde te verstoren of de dienst te belemmeren;

13° op een voertuig of in een openbare ruimte van de VVM in het bezit te zijn van om het even welk gevaarlijk voorwerp;

14° zich zonder toestemming toegang te verschaffen tot de dienstlokalen en doorgangen die voor het publiek verboden en als dusdanig aangegeven zijn;

15° bij de centrale voor vraagafhankelijk vervoer herhaaldelijk ritten te reserveren en de afgesproken tijd en plaats niet na te komen;

16° de exploitatie van de VVM te hinderen door artikel 5, artikel 25.1, 2° of 6°, artikel 62ter, artikel 72.5, artikel 72.6 of artikel 77.8 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, te overtreden.

Art. 67. De reizigers mogen alleen van de noodbediening van de deuren gebruikmaken in geval van gevaar en als het voertuig stilstaat.

Art. 68. De reiziger wordt verzocht zijn zitplaats af te staan aan personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen en ouders met jonge kinderen.

Deze personen hebben de voorrang om in het voertuig te stappen.

Art. 69. De reizigers en derden zijn ertoe gehouden de aanwijzingen te volgen die door het personeel worden gegeven tot nakoming van de bepalingen in artikelen 59 tot en met 61 en artikelen 64 tot en met 66.

HOOFDSTUK IV. — *Tarieven*

Afdeling I. — Algemene bepalingen

Art. 70. § 1. De tarieven worden op voorstel van de raad van bestuur van de VVM ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

De VVM hanteert een logische verhouding tussen de prijs van de verschillende soorten vervoerbewijzen.

§ 2. De VVM int de vervoerprijzen op basis van de door de minister goedgekeurde tarieven.

Art. 71. De VVM zal maximaal één algemene tariefwijziging per begrotingsjaar doorvoeren. Die wijziging wordt bij voorkeur doorgevoerd op 1 februari of gelijktijdig met die van de andere vervoermaatschappijen.

De VVM legt het voorstel voor tariefaanpassing uiterlijk twee maanden vóór de geplande inwerkingtreding aan de minister voor.

Als de gemiddelde prijsverhoging maximaal gelijk is aan de stijging van het gewone indexcijfer van de consumptieprijzen, zal de minister deze verhoging goedkeuren, voorzover het voorstel in overeenstemming is met het gevoerde beleid van de Vlaamse regering.

Art. 72. De VVM verschaft enkel de volgende soorten vervoerbewijzen :

1° een vervoerbewijs voor één reis;

2° een vervoerbewijs voor een beperkt aantal reizen;

3° een gepersonaliseerd of niet-gepersonaliseerd vervoerbewijs voor een onbeperkt aantal reizen gedurende een bepaalde periode op het hele net van de VVM.

De VVM hanteert eenvoudige gebruiksvoorwaarden voor de vervoerbewijzen.

Art. 73. De VVM verschaft de vervoerbewijzen, bedoeld in artikel 72, overeenkomstig de door de minister nader te bepalen beginselen.

Art. 74. De minister kan voor de vervoerbewijzen, bedoeld in artikel 72, 1° en 2°, Vlaanderen indelen in tariefzones. De vervoerprijs wordt berekend op basis van het tijdstarief. Het tijdstarief laat de reiziger toe zijn reis zonder meerkosten te vervolledigen binnen dezelfde tariefzone. De nadere regels van het tijdstarief worden op voorstel van de raad van bestuur van de VVM ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

Afdeling II. — Gratis vervoer en verminderde tarieven

Art. 75. De minister bepaalt de categorieën van reizigers die recht hebben op gratis vervoer.

Minstens de volgende categorieën van personen hebben recht op gratis vervoer :

1° de leden van de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers en van de Senaat;

2° de leden van de Gewest- en Gemeenschapsraden van België;

3° de leden van de regeringen, de staatssecretarissen en de regeringscommissarissen van België;

4° de Belgische leden van het Europees Parlement;

5° kinderen jonger dan zes jaar;

6° maximaal vier kinderen ouder dan zes jaar en jonger dan twaalf jaar, vergezeld van een reiziger van minstens twaalf jaar die reist met een gepersonaliseerd vervoerbewijs dat geldig is voor een onbeperkt aantal reizen gedurende een bepaalde periode op het hele net van de VVM, verschaft door de VVM of door een andere vervoermaatschappij;

7° kinderen ouder dan zes jaar en jonger dan twaalf jaar, die beschikken over een door de VVM erkende verminderingkaart;

8° personen die de leeftijd van vijftig jaar hebben bereikt, als ze inwoner zijn van de Europese Unie of de Belgische nationaliteit hebben;

9° oud-strijders, militaire oorlogsinvaliden, politieke gevangenen en daarmee gelijkgestelde invaliden;

10° blinden en hun begeleider;

11° personen met een handicap, erkend door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap;

12° personen met een handicap die een uitkering krijgen van de Federale Overheidsdienst voor Sociale Zekerheid, als ze inwoner zijn van het Vlaamse Gewest;

13° personen die in het bezit zijn van een kaart voor begeleider en die een persoon met een handicap vergezellen tijdens de reis;

14° beroepsjournalisten, die in het bezit zijn van een nationale perskaart;

16° de personeelsleden van de VVM en hun inwonende gezinsleden;

16° de bevoegde ambtenaren, bedoeld in artikel 37 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende het geregeld vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer, het vervoer voor eigen rekening en het ongeregeld vervoer;

17° de ambtenaren, belast met het toezicht op de VVM.

De minister bepaalt welke categorieën van reizigers als bedoeld in het eerste en tweede lid, over een door de VVM afgegeven vervoerbewijs voor gratis vervoer moeten beschikken en de nadere regels voor het verkrijgen van die vervoerbewijzen.

Voor het vervoer van de personen, bedoeld in het tweede lid, 8°, sluiten de minister en de VVM een derdebetalersovereenkomst waarin de financiële compensatie door het Vlaamse Gewest voor de ontvangstenderving van de VVM wordt bepaald.

Art. 76. De minister bepaalt de categorieën van reizigers die recht hebben op een tariefvermindering.

Een vermindering wordt minstens toegestaan aan :

1° kinderen ouder dan zes jaar en jonger dan twaalf jaar, tenzij ze overeenkomstig artikel 75 recht hebben op gratis vervoer;

2° personen met een leefloon, personen die verblijven in een lokaal opvanginitiatief en gelijkgestelde categorieën;

3° personen met een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of inkomensgarantie voor ouderen;

4° personen met een WIGW-statuuut.

Voor elk van de categorieën van reizigers, bedoeld in het eerste en tweede lid, worden de vermindering en de vervoerbewijzen waarvoor de vermindering in kwestie geldt, op voorstel van de raad van bestuur van de VVM ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

De minister bepaalt welke categorieën van reizigers, als bedoeld in het tweede lid, over een door de VVM afgegeven verminderingkaart moeten beschikken en de nadere regels voor het verkrijgen van die verminderingkaarten en het afgeven van die vervoerbewijzen.

Afdeling III. — Vervoerbewijzen voor specifieke gelegenheden

Art. 77. Op de tarieven die door de minister zijn goedgekeurd, zijn enkel uitzonderingen mogelijk in de volgende specifieke gevallen :

1° voor specifieke gelegenheden die georganiseerd of erkend worden door de Vlaamse overheid, kan de VVM een vervoerbewijs tegen verminderd tarief verkopen;

2° voor specifieke gelegenheden die georganiseerd worden door derden en een eenmalig of cyclisch karakter hebben, kan de VVM een gecombineerd vervoerbewijs verkopen dat het tarief voor het vervoer en de toegangsprijs van deze gelegenheid omvat. Voor het vervoer wordt het goedkoopste tarief aangerekend zoals voor een overeenkomstige reis met een vervoerbewijs als bedoeld in artikel 72, 2°;

3° voor specifieke gelegenheden kan de VVM vervoerbewijzen tegen een verminderd tarief verschaffen als ze dat commercieel opportuun vindt en hiervoor zelf het financiële risico draagt.

Afdeling IV. — Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 78. De minister bepaalt de gegevens die minstens op de vervoerbewijzen, bedoeld in artikelen 72 en 75, en op de verminderingkaarten, bedoeld in artikel 76, moeten staan.

Art. 79. De minister kan de nadere regels bepalen voor het gebruik en de ontwaarding van de vervoerbewijzen en verminderingkaarten.

Art. 80. De VVM kan met een overheid of een privé-instantie derdebetalersovereenkomsten sluiten waarmee ze aan welbepaalde categorieën van reizigers gratis vervoer of vervoer tegen een verminderd tarief toestaat. De minister stelt de nadere regels vast voor het sluiten van die overeenkomsten.

Art. 81. De VVM kan overeenkomsten sluiten met een andere vervoermaatschappij tot wederzijdse erkenning van de vervoerbewijzen of van de toegepaste verminderingen of tot creatie van gemeenschappelijke vervoerbewijzen, als de andere vervoermaatschappij daartoe de nodige beheersinformatie bezorgt.

Als deze overeenkomsten een budgettaire impact hebben, worden ze voorafgaandelijk ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

De minister kan eventueel de VVM de opdracht geven om onderhandelingen op te starten tot het sluiten van een overeenkomst met één of meer vervoermaatschappijen.

Afdeling V. — Vervoer van niet-begeleide pakjes, fietsen, handbagage en dieren

Art. 82. De VVM kan niet-begeleide pakjes vervoeren van ten hoogste 30 kg, als die de reizigers niet storen. Het tarief en de nadere regels voor het vervoer van die niet-begeleide pakjes worden op voorstel van de raad van bestuur van de VVM ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

Het tarief en de nadere regels voor het vervoer van fietsen worden op voorstel van de raad van bestuur van de VVM ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

De VVM vervoert gratis de handbagage die de reiziger bij zich heeft, met inbegrip van een rolstoel, kinderwagen of boodschappenwagentje.

Art. 83. De VVM vervoert gratis :

1° de hondjes en andere kleine dieren die de reizigers vergezellen als ze niet gevaarlijk zijn en op de schoot kunnen worden gehouden;

2° de geleidehonden van de blinden en de honden die een politieagent vergezellen.

De minister bepaalt de nadere voorwaarden waaronder de VVM aan vervoer van dieren mag doen.

HOOFDSTUK V. — *Toezicht*

Afdeling I. — Personeel belast met het toezicht

Art. 84. § 1. De personen die daartoe gemachtigd zijn door de minister, zijn belast met het toezicht op de bepalingen van dit besluit.

Zij zijn gemachtigd om vervoerbewijzen of verminderingsskaarten in beslag te nemen en de administratieve geldboetes of toezichts- en administratiekosten toeslagen op te leggen.

Als zij een inbreuk vaststellen van de bepalingen van dit besluit, mogen ze de betrokkenen om hun identiteitskaart vragen. Zij mogen degene die weigert zijn identiteitskaart te tonen of die er geen in zijn bezit heeft, tegenhouden tot de komst van de politie.

§ 2. De aanstelling blijkt uit een door de minister ondertekend legitimatiebewijs, waarvan het model door de minister wordt vastgesteld.

Afdeling II. — Toezichts- en administratiekosten

Art. 85. De toezichts- en administratiekosten die verschuldigd zijn wegens inbreuken op artikelen 64 tot en met 67, vastgesteld door de personen, bedoeld in artikel 84, worden op voorstel van de raad van bestuur van de VVM ter goedkeuring aan de minister voorgelegd.

Afdeling III. — Administratieve geldboete

Art. 86. § 1. Het personeelslid van de VVM, bedoeld in artikel 66*bis* van het decreet, dat een inbreuk vaststelt op de bepalingen van artikel 12, artikelen 64 tot en met 67, brengt de overtreder ter plaatse op de hoogte van het voornemen om een administratieve geldboete op te leggen. Gelijktijdig licht hij de dienst Centrale Controle hierover in.

In geval van een inbreuk als bedoeld in § 2, 2°, a), kan het personeelslid van de VVM de geldboete onmiddellijk innen, met instemming van de overtreder.

De overtreder kan binnen dertig dagen na de vaststelling van de inbreuk zijn opmerkingen aan de dienst Centrale Controle laten kennen.

§ 2. De overtreder wordt, binnen zestig dagen na de vaststelling van de inbreuk, door de dienst Centrale Controle van de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete op de hoogte gebracht via een aangetekende brief met ontvangstbewijs.

De administratieve geldboete bedraagt :

1° bij een inbreuk op artikel 12 : de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor drie maanden;

2° bij een inbreuk op artikel 64, § 1, of artikel 66, 8° :

a) bij een eerste inbreuk : de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor drie maanden;

b) bij een tweede inbreuk binnen een periode van twaalf maanden : de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor twaalf maanden;

c) bij een derde inbreuk en elke volgende : tweemaal de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor twaalf maanden;

3° bij een inbreuk op artikel 65 : de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor drie maanden;

4° bij een inbreuk op artikel 66, 7° : tweemaal de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor twaalf maanden;

5° bij een inbreuk op artikel 66, 9° tot en met 11° : de prijs van het duurste vervoerbewijs, bedoeld in artikel 72, 3°, dat geldig is voor drie maanden.

In geval van herhaling wordt de administratieve geldboete verdubbeld, met uitzondering van de gevallen, bedoeld in het tweede lid, 2° en 4°.

§ 3. De administratieve geldboete moet worden betaald binnen dertig dagen na de kennisgeving, bedoeld in § 2.

§ 4. Bij gebrek aan betaling binnen de vastgestelde termijn wordt door de leidinggevende van de exploitatie-entiteit in kwestie een dwangbevel uitgevaardigd en uitvoerbaar verklaard.

§ 5. De directeur-generaal van de VVM beslist over de gemotiveerde verzoeken tot vermindering of kwijtschelding van de boetes. Het verzoekschrift wordt via een aangetekende brief ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving, bedoeld in § 2.

Als de betrokkene daarom verzoekt, kan hij gehoord worden en zich laten bijstaan door een raadsman.

§ 6. Gedurende het onderzoek van het verzoekschrift is de verplichting tot het betalen van de administratieve geldboete geschorst.

§ 7. De beslissing betreffende de verzoeken, bedoeld in § 5, wordt genomen binnen drie maanden na de indiening van het verzoekschrift. Deze termijn kan eenmaal voor dezelfde duur worden verlengd op voorwaarde dat die verlenging omstandig wordt gemotiveerd.

Als binnen de verlengde termijn geen beslissing werd genomen, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

§ 8. De definitieve beslissing over het verzoek wordt met redenen omkleed en aan de indiener van het verzoekschrift ter kennis gebracht via een aangetekende brief.

§ 9. Vanaf de kennisgeving, bedoeld in § 8, vangt een nieuwe termijn van dertig dagen aan waarna overeenkomstig § 4 een dwangbevel kan worden uitgevaardigd en uitvoerbaar verklaard.

HOOFDSTUK VI. — *Wijzigingsbepaling*

Art. 87. In artikel 19 van het koninklijk besluit van 15 september 1976 houdende reglement op de politie van personenvervoer per tram, pre-metro, metro, autobus en autocar, worden de woorden « aan de alinea's 1 en 2 van artikel 12, » en de woorden « aan de alinea's 1 en 2 van artikel 14 en aan alinea 1 van artikel 17 » geschrapt.

HOOFDSTUK VII. — *Slotbepalingen*

Art. 88. De volgende regelingen worden opgeheven :

1° het koninklijk besluit van 31 december 1983 houdende vaststelling van de formules en van de modaliteiten voor de jaarlijkse aanpassing van de tarieven voor het vervoer van reizigers toegepast door de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 maart 1987;

2° de bijzondere voorwaarden van 25 september 1947 betreffende de openbare autobusdiensten, de tijdelijke autobUSDiensten, de bijzondere autobUSDiensten en de autocardiensden;

3° het ministerieel besluit van 4 maart 1987 tot uitstel in 1987 van de aanpassing van de tarieven voor het vervoer van reizigers toegepast door de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer;

4° het ministerieel besluit van 23 december 1988 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen en van de Maatschappijen voor Intercommunaal Vervoer, gewijzigd bij het ministerieel besluit van 10 december 1990;

5° het ministerieel besluit van 14 december 1990 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Vlaamse Gewest;

6° het ministerieel besluit van 14 februari 2000 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Vlaamse Gewest en houdende vaststelling van de tussenkomsten van derden in de kosten van het openbaar vervoer van de gebruikers.

Art. 89. In het reglement van 20 september 1947 tot vaststelling van de algemene voorwaarden betreffende het geregeld vervoer, het geregeld tijdelijk vervoer, de bijzondere vormen van geregeld vervoer en het ongeregeld vervoer, gewijzigd bij wet van 21 maart 1991 en de koninklijke besluiten van 25 maart 1986, 22 september 1988, 21 februari 1991 en 20 juli 2000, 20 juni 2002 en 10 december 2003, worden de volgende artikelen opgeheven voor wat betreft het geregeld vervoer en het geregeld tijdelijk vervoer, dat door de VVM wordt georganiseerd, en de bijzondere vormen van geregeld vervoer :

1° artikel 4, eerste lid;

2° artikelen 8 tot en met 15;

3° artikel 16, eerste lid;

4° artikelen 18 tot en met 24;

5° artikel 26;

6° artikelen 28 tot en met 49;

7° artikelen 51 tot en met 55.

Art. 90. In het koninklijk besluit van 15 september 1976 houdende reglement op de politie van personenvervoer per tram, premetro, metro, autobus en autocar, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 12 juni 1984, 12 juli 1984, 20 september 1985, 16 oktober 1986, 21 februari 1991, 18 september 1991 en 17 mei 2002, worden de volgende artikelen opgeheven, voor wat betreft het geregeld vervoer dat door de VVM wordt georganiseerd :

1° artikelen 1 tot en met 6;

2° artikelen 8 tot en met 10;

3° artikel 12;

4° artikel 14;

5° artikelen 16 en 17;

6° artikel 20;

7° artikelen 22 tot en met 26, § 5, eerste lid;

8° artikelen 28 tot en met 37;

9° artikel 41.

Art. 91. Artikel 9 treedt in werking op 1 januari 2006.

De driekleurige verkeerslichten, bedoeld in artikel 17, tweede lid, en de verkeerslichtenbeïnvloeding, bedoeld in artikel 19, eerste lid, worden uiterlijk vóór 1 januari 2010 geplaatst.

Artikel 21 is van toepassing voor de halteborden die worden geplaatst na de inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 24, § 1, en artikel 25 zijn van toepassing voor elk schuilhuisje dat wordt geplaatst na de inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 27 treedt in een gemeente in werking de dag die volgt op het beëindigen van een lopende overeenkomst met een gemeente betreffende de oprichting en het onderhoud van schuilhuisjes.

Artikel 29 treedt in werking op 1 januari 2005.

Artikel 34 treedt in werking op 1 januari 2007.

Met betrekking tot de lopende overeenkomsten betreffende het aanbrenge van reclame of berichten op de voertuigen van de VVM, treedt artikel 38, derde lid, in werking bij het verlengen of vernieuwen van de overeenkomsten.

Artikel 40, tweede en derde lid, treedt in werking voor alle voertuigen die vanaf 1 januari 2006 in gebruik worden genomen.

Artikel 41, eerste lid en artikel 43 zijn van toepassing voor alle bestekken voor de aankoop van voertuigen die worden gepubliceerd na de inwerkingtreding van dit besluit.

Het voertuigenpark, beheerd door de VVM, voldoet uiterlijk op 1 januari 2006 aan artikel 47, § 1, eerste lid.

Artikel 47, § 1, eerste lid, treedt in werking bij het sluiten of vernieuwen van overeenkomsten voor het uitvoeren van diensten van geregeld vervoer tussen de VVM en privé-exploitanten.

Alle bestaande vervoerbewijzen en verminderingskaarten die niet werden afgegeven overeenkomstig hoofdstuk IV, vervallen op 1 februari 2006.

Artikelen 85 en 86 treden in werking op 1 februari 2005.

De inbreuken, bedoeld in artikelen 33 tot en met 35 van het koninklijk besluit van 15 september 1976 houdende reglement op de politie van personenvervoer per tram, premetro, metro, autobus en autocar, worden vervolgd en bestraft op basis van de bepalingen die op het ogenblik van de inbreuken van kracht waren.

Art. 92. Artikel 70, 14°, 16°, 20°, 21° en 24°, van het decreet treden in werking.

Art. 93. De Vlaamse minister, bevoegd voor het Vervoer, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 14 mei 2004.

De minister-president van de Vlaamse regering,

B. SOMERS

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,

G. BOSSUYT

TRADUCTION

MINISTERE DE LA COMMUNAUTE FLAMANDE

F. 2004 — 2890

[C — 2004/36217]

14 MAI 2004. — Arrêté du Gouvernement flamand relatif à l'exploitation et aux tarifs de la VVM

Le Gouvernement flamand,

Vu le décret du 31 juillet 1990 portant création de la Société des Transports flamande, plus particulièrement l'article 3, modifié par les décrets des 18 mai 1999, 8 décembre 2000 et 6 juillet 2001, l'article 24, modifié par le décret du 18 mai 1999, et les articles 25, 2° et 26;

Vu le décret du 20 avril 2001 relatif à l'organisation du transport de personnes par la route et à la création du Conseil de Mobilité de la Flandre, plus particulièrement les articles 6, §§ 5 et 6, et 16, modifiés par le décret du 13 février 2004, les articles 15 et 18, et les articles 18*bis*, 18*ter* et 66*bis*, insérés par le décret du 13 février 2004;

Vu l'arrêté du Régent du 20 septembre 1947 portant le règlement général relatif aux services réguliers, aux services réguliers temporaires, aux services réguliers spécialisés et aux services occasionnels, modifié par la loi du 21 mars 1991 et les arrêtés royaux des 25 mars 1986, 22 septembre 1988, 21 février 1991, 20 juillet 2000, 20 juin 2002 et 10 décembre 2003;

Vu l'arrêté royal du 15 septembre 1976 portant règlement sur la police des transports de personnes par tram, pré-métro, métro, autobus et autocar, modifié par les arrêtés royaux des 12 juin 1984, 12 juillet 1984, 20 septembre 1985, 16 octobre 1986, 21 février 1991, 18 septembre 1991 et 17 mai 2002;

Vu l'arrêté royal du 31 décembre 1983 fixant la formule et les modalités pour l'adaptation annuelle des tarifs pour le transport des voyageurs appliqués par les sociétés de transports en commun, modifié par l'arrêté royal du 3 mars 1987;

Vu les conditions spéciales approuvées par arrêté ministériel du 25 septembre 1947 relatives aux services publics d'autobus, aux services d'autobus temporaires, aux services spéciaux d'autobus et aux services d'autocars;

Vu l'arrêté ministériel du 4 mars 1987 portant sursis en 1987 de l'adaptation des tarifs pour le transport des voyageurs appliqués dans les sociétés de transports en commun;

Vu l'arrêté ministériel du 23 décembre 1988 modifiant les prix à percevoir pour le transport des voyageurs sur le réseau de la Société nationale des Chemins de Fer belges, de la Société nationale des Chemins de Fer vicinaux et des Sociétés des Transports intercommunaux, modifié par l'arrêté ministériel du 10 décembre 1990;

Vu l'arrêté ministériel du 14 décembre 1990 portant modification des prix du transport des voyageurs sur le réseau des transports urbains et régionaux de la Région flamande;

Vu l'arrêté ministériel du 14 février 2000 portant modification des prix de transport des voyageurs sur le réseau des transports urbains et régionaux de la Région flamande et portant fixation des interventions des tiers dans les frais du transport public des utilisateurs;

Vu l'accord du Ministre flamand chargé du Budget, donné le 4 mars 2004;

Vu l'avis 36 764/3 du Conseil d'Etat, donné le 30 mars 2004, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Ministre flamand de la Mobilité, des Travaux publics et de l'Energie;

Après délibération,

Arrête :

CHAPITRE Ier. — Définitions

Article 1er. Au sens du présent arrêté, il convient d'entendre par :

1° ministre : le Ministre flamand, ayant le transport dans ses attributions;

2° décret : le décret du 20 avril 2001 relatif à l'organisation du transport de personnes par la route et à la création du Conseil de Mobilité de la Flandre, modifié par les décrets du 13 février 2004;

3° arrêté mobilité de base : l'arrêté du Gouvernement flamand du 29 novembre 2002 relatif à la mobilité de base dans la Région flamande;

4° VVM : la Société flamande des Transports « De Lijn »;